

Но не му било писано да живѣе дълго. Все пакъ-всичко, което е направилъ за насъ, е толкова много, че всѣки народъ би се гордѣлъ съ неговитѣ дѣла.

Тая година ние си спомняме за 50 годишнината отъ смъртта на Каравелова. Нека ведно съ спомена да пожелаемъ на България повече достойни синове като него, додето я видимъ часъ по-скоро освободена и отъ невежеството, и отъ беднотията. Така най-достойно ще се поклонимъ предъ свещената паметъ на Каравелова за вѣчна слава и на него, и на българския народъ.

Снѣжко-Бѣлодрешко

ЗАМРЪЗНАЛАТА РѢКА

Виелица снѣга на кълбоци премѣта
и носи го въ дола. Изплашена рѣката
търчи, па току вижъ стихна изеднажъ
и прѣспи тежки я затрупахъ въ ширъ и длъжъ.

Тѣй гдето е около нея! Тѣй голѣма
царува тишина! На пролѣтъ, сѣкашъ, нѣма
тя да надигне пакъ дебели ледове
и да ги повлѣче край сѣнни брѣгове.

Кирилъ Христовъ

